

[Aksel Larsen.]

Fald fritaget for den væsentligste Del af Leveringsforpligtelserne og har nu sendt vore Produkter til andre Lande med det Resultat, at Gennemsnitseksporprisen nu er høj. Det behøver ikke at have nogen Relation til disse Varers egentlige Værdi eller til Produktionsomkostningerne. Det er jo saaledes, at disse Priser i høj Grad fastsættes ved Forhandlinger om, hvilke Varer vi skal have leveret til Gengæld fra de Lande, vi handler med, og til hvilke Priser. Vi kan komme i den Situation, og vi er i den Situation, at vi faar adskilligt bedre Priser for vore Landbrugsprodukter, end vi fik, da Hovedparten af dem gik til England, men til Gengæld maa man saa se paa, hvad vi betaler for de Varer, vi køber fra Udlandet. Jeg ved meget vel, at nu er Bytteforholdet langt bedre, end det var tidligere, men alligevel betyder dette forbedrede Bytteforhold ikke ubetinget, at Eksportpriserne gennemsnitligt er de rigtige. Jeg vil have Lov til igen at anføre det Eksempel, jeg har anført tidligere, og som belyser det saa klassisk. Naar Finland betaler 8 Kr. 67 Øre pr. kg Smør — jeg er ikke klar over, om det er den konkrete Pris i Øjeblikket, men den har været deroppe —, er det ikke, fordi Smørret er saa meget værd, eller fordi det koster saa meget at producere 1 kg Smør, men saa er det, fordi Danmark maa betale en tilsvarende høj Pris for det finske Tømmer. Det er fuldkomment urimeligt at lade en saadan kunstigt høj Pris for et bestemt Land indgaa i den gennemsnitlige Eksportpris og saa sige, at dette skal Landbruget have. Hvis man fortsætter med at praktisere det Princip, lukker man jo alle Sluser op for den Inflation, der kan vælte ind over dette Land udefra. Jeg tror derfor, man skal lade være med at praktisere dette Princip, og jeg mener, at man ikke blot for Landbrugsvarer skal gøre det; som jeg antydede i min Tale ved Finanslovens første Behandling: hvor man skønner, der betales Overpriser for vore Eksportvarer, skal man lade Overprisen gaa ind i en Pulje og bruge den Pulje til at nedbringe eller afbalancere Prisen for vore eventuelt for dyre Importvarer, saa man beskytter os mod, at Inflationen ude fra kommer ind over Landet.

Det blev anført af den højtærede Landbrugsminister, at man er nødt til at forlænge Loven for et Par Maaneder, til Trods for at man er klar over, at der er Fare paa Færde. Man er nødt til det, fordi man er i Handelsforhandlinger med England, og de endnu ikke er afsluttet, og man maa se at faa dem afsluttet. Hvem siger, at disse Handelsforhandlinger er afsluttet i Løbet

af to Maaneder? Kan det ikke komme til at gaa saadan, at de først bliver afsluttet ganske kort Tid før denne Lov udløber, saaledes at Regeringen igen vil komme med en Hastelov og sige: Der er beklageligvis ikke Tid til en Realitetsdrøftelse af Sagen. Jo, det kan komme til at ligge saadan.

Bortset herfra er der Spørgsmaalet om, hvilken Handelsoverenskomst man kan tænkes at slutte med England. Det kan jeg ikke have nogen Mening om, men det forekommer mig, at den Ægtaale, der er sluttet, ikke er helt gunstig. Der er ganske vist opnaaet en vistnok god Pris paa Æg i Øjeblikket, men det har ikke saa stor Interesse, hvis der ikke er nogen Gensidighedsaftale, hvis vi ikke har nogen Aftale om, hvad man kan faa for disse Æg, og til hvilke Priser. Man maa tilstræbe ogsaa i Handelsforholdet til England — og jeg taler ikke imod Handelsforbindelse med England — at faa virkelige Gensidighedsaftaler, saaledes at hvis Danmark skal binde sig til at levere bestemte Kvanta af bestemte Varer til bestemte Priser, saa skal England til Gengæld forpligte sig til at levere os bestemte Varer i bestemte Kvanta til bestemte Priser.

Statistisk Departement foretog i April Maaned i Aar en Undersøgelse af Varebyttet med England og en Række andre Lande. Af den Undersøgelse fremgik det, at for en Mængde af de vigtige Importvarer var Forholdet det, at vi betaler England nogenlunde dobbelt saa meget i Smør for disse Varer, som vi betaler andre Lande. Lad mig nævne som Eksempel visse Jern- og Staalvarer, Jernbjælker og den Slags. Der var Forholdet det, at disse Varer koster i England nøjagtigt dobbelt saa meget udtrykt i Smør, som de kostede, hvis man købte dem af Belgien eller Tjekkosllovakiet. Der var blot det Forhold, at vi var bundet til at levere England største Parten af vort Smør, og derfor var vi kun i begrænset Omfang eller maaske slet ikke i Stand til at købe de paagældende Varer i Belgien eller Tjekkosllovakiet. Naar de kom og tilbød os saadanne Varer, maatte vi sige: Det er rigtigt, at I kan sælge dem billigere end England, men vi er ikke i Stand til at købe dem, fordi vi vil sælge vort Smør billigt til England. Naar man handler paa den Maade, handler man sig fattig, og derfor vil jeg indtrængende henstille til Regeringen, at den under de fortsatte Forhandlinger med England sørger for, at der bliver Tale om virkelig gensidige Aftaler, hvor man faar Sikkerhed for, hvilke Varer man faar fra England, inden for hvilken Termin og